

[Indenrigsministeren.]

skulle der gennemføres en lovgivning inden 1. april. Det var den bundne opgave, vi stod over for, og derfor måtte udvalgsarbejdet blive forceret. Jeg vil gerne takke udvalget for, at det påtog sig dette forcerede arbejde med de i alt 6 lovforslag, hvoraf det ene, forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser, ganske vist vil blive taget tilbage af den højtærede finansminister.

Jeg siger udvalget tak for det arbejde, der er udført. Jeg havde også håbet på, at jeg her ved anden behandling havde kunnet takke hele udvalget for tilslutning, men desværre er det jo ikke tilfældet. Venstres og de konservatives medlemmer af udvalget meddeler i betænkningen — og det er tillige gjort i meget stærke ord her i eftermiddags — at man ikke kan tilslutte sig forslagene. Jeg tør slet ikke nævne de betegnelser, som det ærede medlem hr. H. C. Toft svang sig op til, men resultatet har altså været først og fremmest, at man ikke har kunnet tilslutte sig forslagene, og man har endda sagt det i betænkningen med vendinger om, at flertallet har afvist realitetsforhandlinger. Jeg forstår, at man hermed har ment realitetsforhandlinger om mere principielle ændringer i regeringsforslagene; men flertallets ændringsforslag tyder jo netop på, at afstanden mellem de to opfattelser har været så stor, at enhver kan se, at mange muligheder for forligsforhandlinger, for enighed i udvalget, har der ikke været til stede.

Når jeg under ét betragter de ændringsforslag, der her er stillet af de to partier venstre og det konservative folkeparti, forstår jeg, hvor få muligheder udvalgsflertallet har haft for at opnå enighed. Efter min mening burde disse muligheder have været til stede; de burde have været det alene på grundlag af regeringsforslagene; de indeholder så stor imødekommenhed over for ønskerne om en omlægning og en nedsættelse af amtsskatterne, at det skulle kunne få tilslutning fra alle sider, selv om jeg naturligvis erkender, at man fra venstres og konservativ side kunne have ønsket, der gik endnu videre, end det blev tilbudt fra regeringens side. Jeg forstår imidlertid, at regeringsforslagene, hvorefter altså halvdelen af den amtskommunale ejendomsbeskatning, efter at bygningsskatterne er

fikseret, lægges over på kommunerne, ikke på langt nær har tilfredsstillet de to partier. Jeg vil gerne her understrege det, der er regeringsforslagenes hovedindhold: at amtsskatterne dog halveres, og at den halvdel, der overføres til kommunerne, yderligere bliver reduceret ved statens overtagelse af kommunale udgifter til efter lovforslagene godt 70 mill. kr. og nu efter ændringsforslagene til mere end 90 mill. kr. Samtidig får ejendomsskatten den yderligere nedsættelse, at den halvdel af amtsskatterne, der udskrives af kommunerne, ikke blot bliver fordelt som grundskatter alene, men også som indkomstskatter efter ligningsforholdet. Disse grundtræk i regeringsforslagene burde være af en sådan art, at der kunne og skulle have været mulighed for, at oppositionspartierne kunne have tilsluttet sig dem.

Når jeg ser på de ændringsforslag, som de to partier har stillet, og som næsten til forveksling ligner de forslag til folketingsbeslutning, som de to partier tre gange tidligere har fremsat, forstår jeg godt, at der ikke har været mulighed for at få enighed tilvejebragt.

Jeg må altså afvise de to partiers ændringsforslag og vil gøre det af flere grunde. Når de to partier ikke alene opretholder et statstilskud på 100 mill. kr., som ganske vist kan reduceres med, at man inddrager landbrugets konjunkturtilskud og også inddrager de 3 mill. kr. til sygehuse, sådan at statstilskuddet ifølge mindretallets ændringsforslag kommer ned på 71,8 mill. kr., når oppositionen så vil lade staten overtage udgifterne til folkepension, sådan som det også er foreslået i regeringsforslagene, så bliver resultatet af mindretallets ændringsforslag jo dette, at statens merudgift ved omlægningen af amtsskatterne bliver ikke mindre end 165,3 mill. kr. Det er i hvert fald 72 mill. kr. mere, end regeringsforslagene selv efter de af os foreslåede ændringer indeholder. Det er muligt, at de to oppositionspartier finder det forsvarligt og rigtigt at anvende 165 mill. kr. alene på nedsættelse af amtsskatterne, men jeg må i hvert fald også på det grundlag afvise disse ændringsforslag.

For øvrigt kunne der være grund til at gøre opmærksom på, at et tilskud fra staten på 100 mill. kr. til amterne, fordelt efter indbyggertal og grundværdi som foreslået